

Ρέθυμνο, 30-9-2014
Αρ.Πρωτ.:16086

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ Β΄

ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ

Το Πανεπιστήμιο Κρήτης και το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης αναγορεύει τον κ.κ. Στυλιανό, Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας και Κοσμήτορα της εν Σύδνεϋ Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου, σε Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου 2014 και ώρα 19.00, στο Σπίτι του Πολιτισμού, στο Ρέθυμνο.

Η αναγόρευση του τιμώμενου θα γίνει από την Αναπληρώτρια Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης, Καθηγήτρια **Ελένη Παπαδάκη** και θα ακολουθήσει ομιλία του τιμώμενου με θέμα: «Ποίηση και Προσευχή».

Επίσης, θα υπάρχει μουσικό πρόγραμμα από το Ντουέτο του Μουσικού Καρπού και τους Αντώνιο Μαυράκη και Ελένη Αλεξαντωνάκη.

Βιογραφικό Σημείωμα του ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ_ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ (ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΙ)

Γεννηθείς εις τό Ρέθυμνο Κρήτης (29-12-35), ἐσπούδασε εις τήν Θεολογική Σχολή Χάλκης Κωνσταντινουπόλεως. Περί τά τέλη τοῦ 1957 ἐχειροτονήθη εις Διάκονον ἐν Χάλκῃ, λαβών τό Πτυχίον τῆς Θεολογίας. Ἐχειροτονήθη εις τό Ρέθυμνο τό 1958 εις Πρεσβύτερον, καί ἔλαβε ὑποτροφία ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο γιά νά πραγματοποιήσῃ Μεταπτυχιακάς σπουδάς Συστηματικῆς Θεολογίας καί Φιλοσοφίας τῆς Θρησκείας ἐν Βόννῃ, τότε Δ. Γερμανίας (1958-1966).

Διά νά ανακηρυχθεῖ Διδάκτωρ Θεολογίας ἀπό Ὁρθόδοξο Θεολογική Σχολή, καί ὅχι νά λάβει Διδακτορίαν ἀναλόγου ἐτεροδόξου Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς τῆς Δύσεως, ὑπέβαλε τό 1965 τήν ἐπί Διδακτορία Διατριβή του «ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΛΛΟΘΗΤΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΤΗΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑΙ» (ἐλληνιστί), εἰς τήν Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί ἀνεκηρύχθη Διδάκτωρ μέ βαθμό ἄριστα.

Ἐπιστρέψας ἐκ Γερμανίας τό 1966, διωρίσθηκε Ἡγούμενος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη Ἱστορικῆς Πατριαρχικῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων (14ου αἰ.), λαβών τήν ἐντολήν ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου νά συνεργασθεῖ μέ ἄλλους ἐπιστήμονας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη Θεολογικῆς Σχολῆς, πρὸς ἵδρυση ἐντός τῆς Ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ γνωστοῦ σήμερα «Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν».

Συντόμως, κατέστη Ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐρευνητικοῦ τούτου Κέντρου, καί μετὰ λίγους μῆνας Πρόεδρος αὐτοῦ. Μέ τήν ἀποπεράτωση τῆς ἐπί Ὑφηγεσία Διατριβῆς του, ὑπὸ τόν τίτλο «ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ Β' ΒΑΤΙΚΑΝΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ» (Θεσσαλονίκη, 1969), ἀνεκηρύχθη Ὑφηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εἰς τά ἀμέσως ἐπόμενα χρόνια, ἐδίδαξε σέ διάφορες Θεολογικές Σχολές καί Ἀκαδημαϊκά Ἰδρύματα, ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος, ἰδιαίτερως δέ ἐν τῇ ἐν Regensburg Δ. Γερμανίας Ρωμαιοκαθολικῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου (1973).

Περί τό τέλος τοῦ 1970 εἶχε ἐκλεγεῖ παμψηφεί ἀπό τήν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδο, Τιτουλάριος Μητροπολίτης Μιλητουπόλεως καί Ἐξαρχος τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου διά τό Ἅγιον Ὅρος.

Πέντε χρόνια ἀργότερα, καί πάλι παμψηφεί, ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας, ἀφίχθεις εἰς τό Σύδνεϋ τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1975.

Ἐδημοσίευσε πλεῖστα ὅσα ἐπὶ θεμάτων Συστηματικῆς Θεολογίας, ἰδίως δέ Ἐκκλησιολογίας, σέ διεθνή θεολογικά περιοδικά, καί ἐξεπροσώπησε τό Οἰκ. Πατριαρχεῖον σέ Συνελεύσεις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί σέ Διμερεῖς Θεολογικούς Διαλόγους.

Από τό 1975 ἐδίδαξε ἀρκετά χρόνια Ὁρθόδοξη Θεολογία καί Πνευματικότητα εἰς τό Πανεπιστήμιον τοῦ Σύδνεϋ. Ἐξελέγη παμψηφεί ἀπό ὅλους τοὺς Ἐκπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς ὁ μόνιμος Πρόεδρος Αὐτῶν, εἰς τόν Ἐπίσημο Θεολογικό Διάλογο μετὰ τῆς

Ρωμαιοκαθολικής Ἐκκλησίας (Πάτμος-Ρόδος, 1980), ἔχων Συμπρόεδρον, ἐκ μέρους τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, τόν ὑπό τοῦ Βατικανοῦ ὀρισθέντα Καρδινάλιο Johannes Willebrands.

Ἀφοῦ ὑπηρέτησε εὐόρκως ἐπὶ δύο καί πλέον δεκαετίας εἰς αὐτήν τήν ἄκρως ὑπεύθυνη καί δυσχερῇ θέσῃ, ὑπέβαλε διὰ τρίτη φορά (15-4-2003) τήν ἐκ τοῦ Διαλόγου παραίτησή του χωρὶς νά ὑποχωρήσῃ πλέον, ὅπως εἶχε γίνῃ τῖς δύο προηγούμενες φορές, ὅτε δέν εἶχε γίνῃ δεκτὴ ἐκ Φαναρίου ἢ ἐν λόγῳ παραίτησι.

Συγχρόνως, μέ τήν ὀριστικὴν παραίτησή του, ἐδημοσίευσε ἐκτενῆ Ἐκθεση εἰς τήν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τόν τίτλο «ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ» (τομ. 13, Θεσσαλονίκη 2003).

Εἶναι ἐπίσης ἀνεγνωρισμένος Δοκιμογράφος καί Ποιητής, ἔχων δημοσιεύσει 45 αὐτοτελεῖς Ποιητικὲς Συλλογές (ὅλες εἰς τὰ ἑλληνικά, καί μερικὲς σέ δίγλωσση ἔκδοσι μετ' ἀγγλικῆς μετάφρασι).

Διὰ τήν οὐσιαστικὴν συμβολή του εἰς τόν Εὐρωπαϊκὸ Πολιτισμὸν, ἔλαβε ἀπὸ τήν ἀρμοδίᾳ Ἑλλανόδικον Ἐπιτροπὴν τὸ ὑψηλοῦ κύρους Βραβεῖο «Gottfried von Herder Prize» ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης (1973), μέ κύριον εἰσηγητὴ τόν διεθνῶς διαπρεπῆ Κλασσικὸν Φιλόλογον Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Βιέννης Albin Lesky.

Λίγα χρόνια ἀργότερα, μέ κύριον εἰσηγητὴ τόν διεθνῶς γνωστὸ Συγγραφέαν Παντελὴ Πρεβελάκη, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Στυλιανὸς ἔλαβε τὸ Βραβεῖο Ποιήσεως ἀπὸ τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, γιὰ τὸ ἔτος 1980.

Τὸ Πανεπιστήμιον Lublin Πολωνίας τόν ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμον Διδάκτορα (1985), ἐνῶ τὸ Συλλογικὸν Σῶμα τῶν ἐν Σύνδνῃ Θεολογικῶν Σχολῶν (Sydney College of Divinity), ἀνεκήρυξε τοῦτον πρῶτον Ἐπίτιμον Διδάκτορα του (2001). Ἀπὸ τὸ ἴδιον Συλλογικὸν Ἀκαδημαϊκὸν Σῶμα, καί μετ' ἀξιολόγησιν ἀπὸ ἀνεξάρτητῃ Ἀκαδημαϊκῇ Ἐπιτροπῇ διαφόρων Σχολῶν, ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὡς Καθηγητής.

Γνωστός ἀπὸ τὸ 1986, ὡς ὁ Ἰδρυτής καί Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου, διδάσκει ἔκτοτε εἰς αὐτήν τὰ μαθήματα Συστηματικῆς Θεολογίας.

Σας ἐπισυνάπτουμε :

1) Πρόσκλησι καὶ Πρόγραμμα Τελετῆς